

OBDOBÍ 1909 – 1918

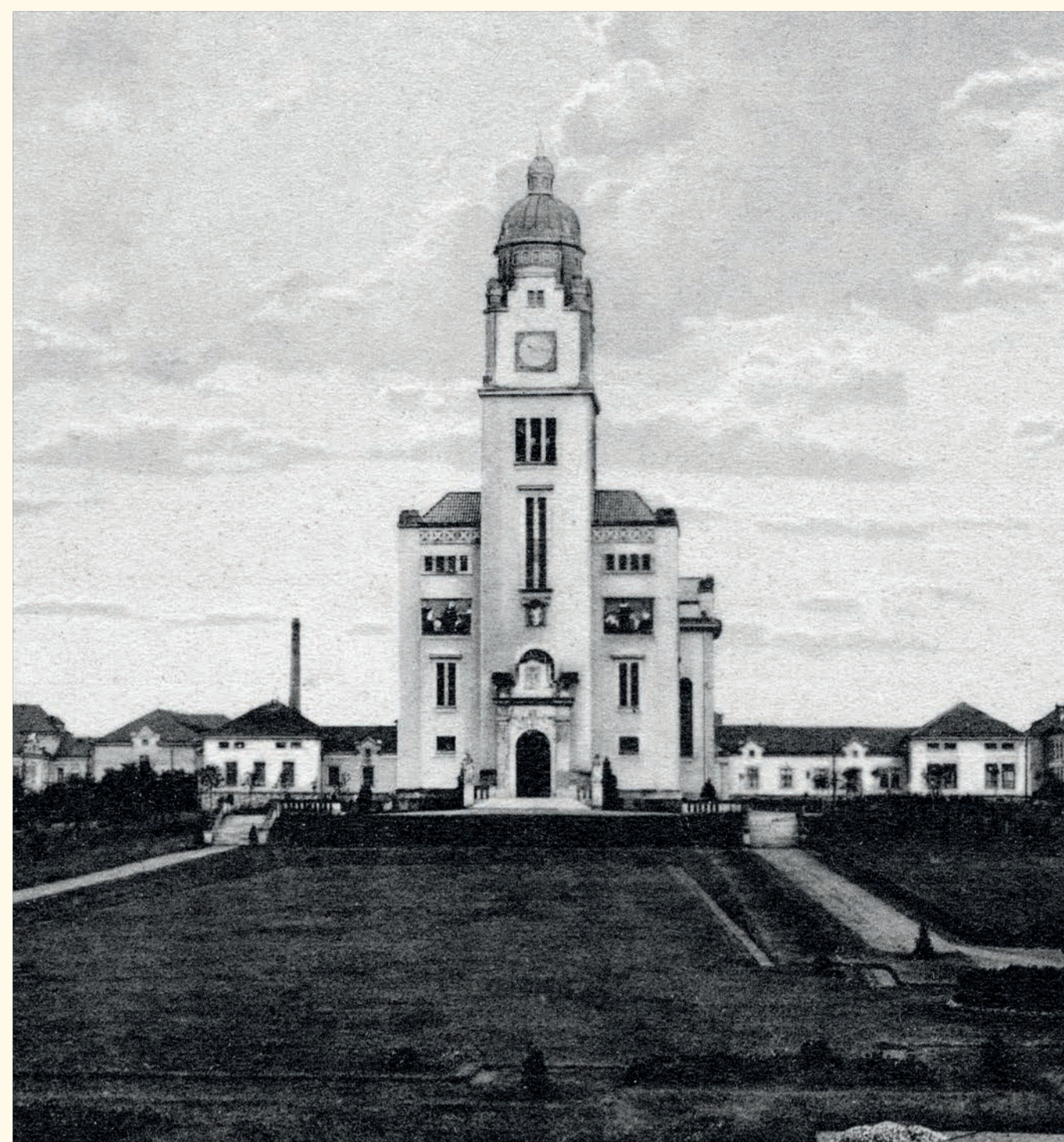
Historie duchovní správy Královského českého zemského ústavu pro choromyslné, jak se při svém vzniku Psychiatrická nemocnice v Bohnicích (PNB) nazývala, je ještě o deset let starší, než samotný kostel sv. Václava. Začíná se psát již 1. prosince 1909, kdy byl prvním duchovním správcem ustanoven římskokatolický kněz **Otakar Hruška**^[3], do té doby duchovní správce donucovací pracovny v Pardubicích. Byl vybrán Zemským výborem království českého ze čtrnácti přihlášených uchazečů ve veřejném konkurzu vypsaném konzistoří Arcibiskupství pražského. Do zrušení ústavní duchovní správy, které následovalo po komunistickém převratu v Únoru 1948, se ve správě kostela postupně vystřídali ještě bohnický farář František Petráček a salesiáni Jaroslav Karásek a Josef Muška.

Stavba secesního kostela sv. Václava byla Zemskou správní komisí schválena 25. června 1914, ale už o dva měsíce později byla odložena z důvodu vypuknutí I. světové války. Za účelem odvrácení nezaměstnanosti dělnictva se přece jen se stavbou započalo.

29. září 1914 bylo místo pro kostel definitivně vyměřeno a 5. října 1914 byl zahájen výkop základů podle projektu architekta **Václava Roštlapila**^[2], realizovaného stavební firmou Otakara Nekvasila.

Slavnostní položení základního kamene proběhlo 17. prosince 1914, a jak se píše v listině do něj uložené: **„Stalo se tak k náboženské útěše nemocných a k stálému uctívání patrona a ochránce České země, knížete svatého Václava“**.

Po svém dokončení byl kostel sv. Václava vysvěcen **1. listopadu 1919** pomocným biskupem Janem Antonínem Sedlákem.

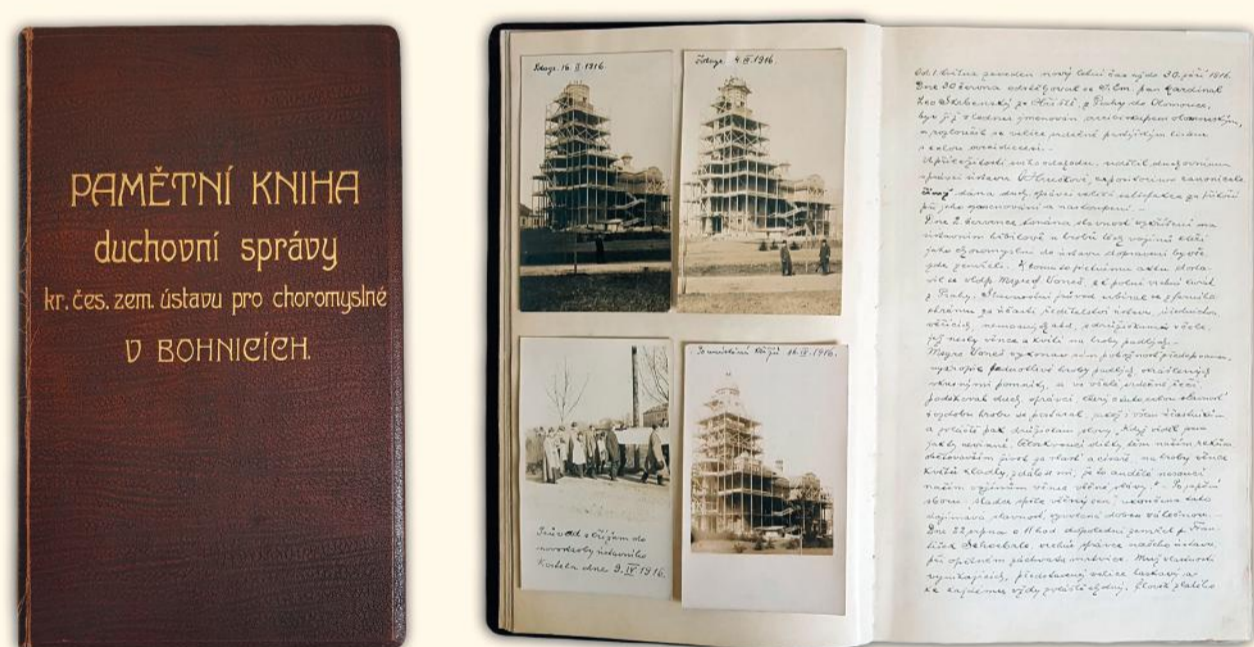
[1] Kostel sv. Václava na dobové pohlednici, r. 1925

[2] Architekt Václav Roštlapil

[3] Kněz Otakar Hruška

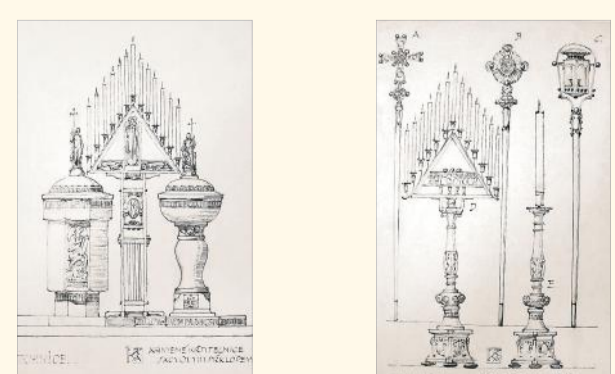
[4] Pamětní knihu duchovní správy vedl P. Otakar Hruška od roku 1916 do roku 1936.

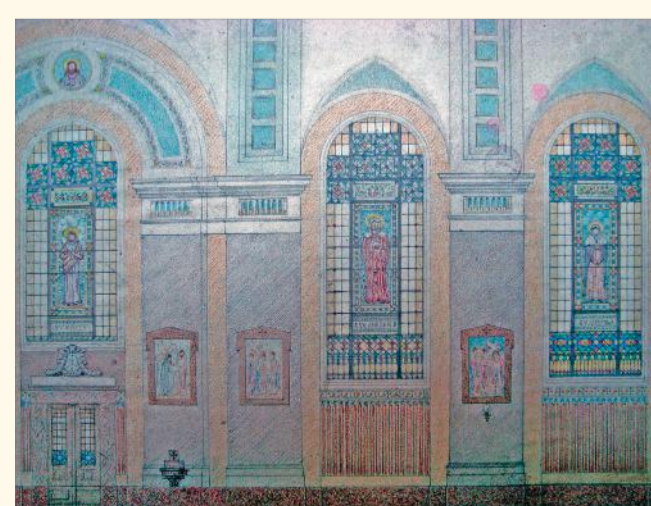
[7] Původní interiér kostela

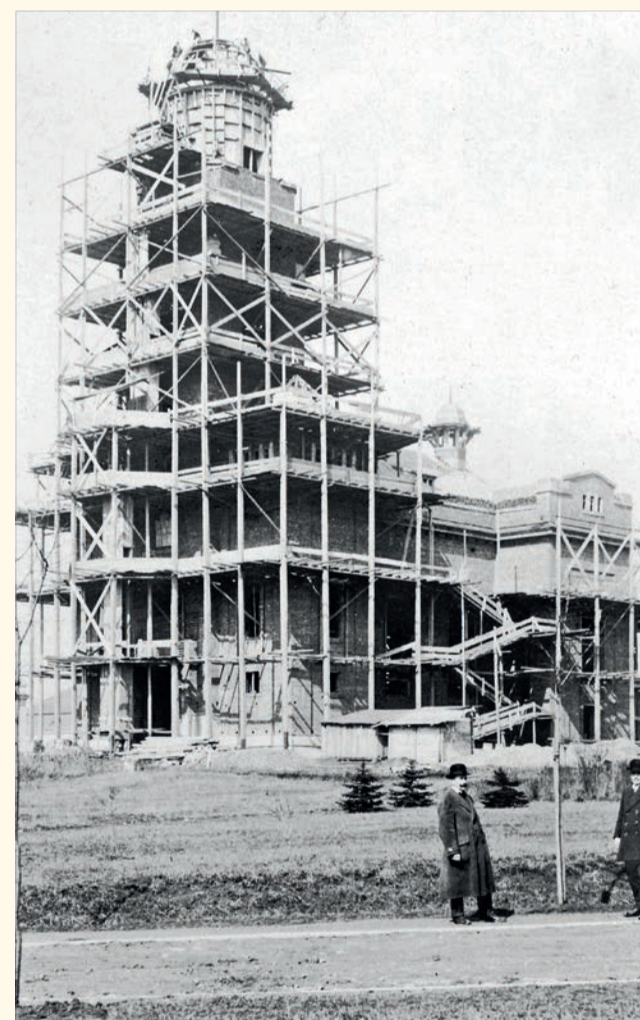
[8] Paramenta (liturgická roucha a textilie) pro kostel sv. Václava od Josefa Fanty byla vystavena na ředitelství PNB při vizitaci světlého biskupa J. A. Sedláka 31. 5. 1918.

[9] Pro kostel sv. Václava Josef Fanta navrhoval i jiné vybavení kostela.

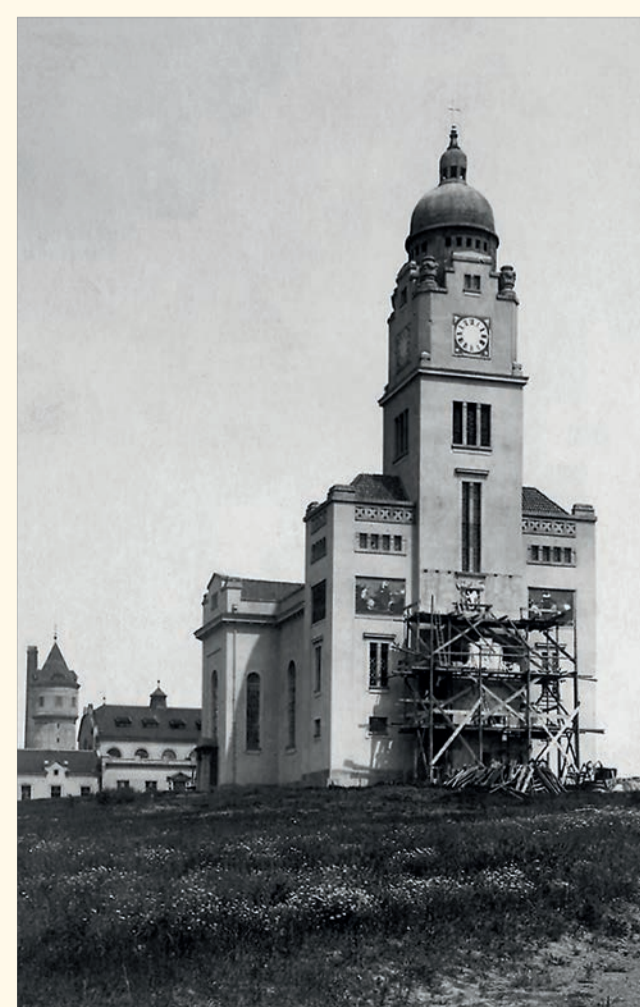
[10] Skica původních vitráží oken od Jindřicha Hlavína

[5] Stavba kostela sv. Václava, 24. 3. 1916 – před umístěním křížů

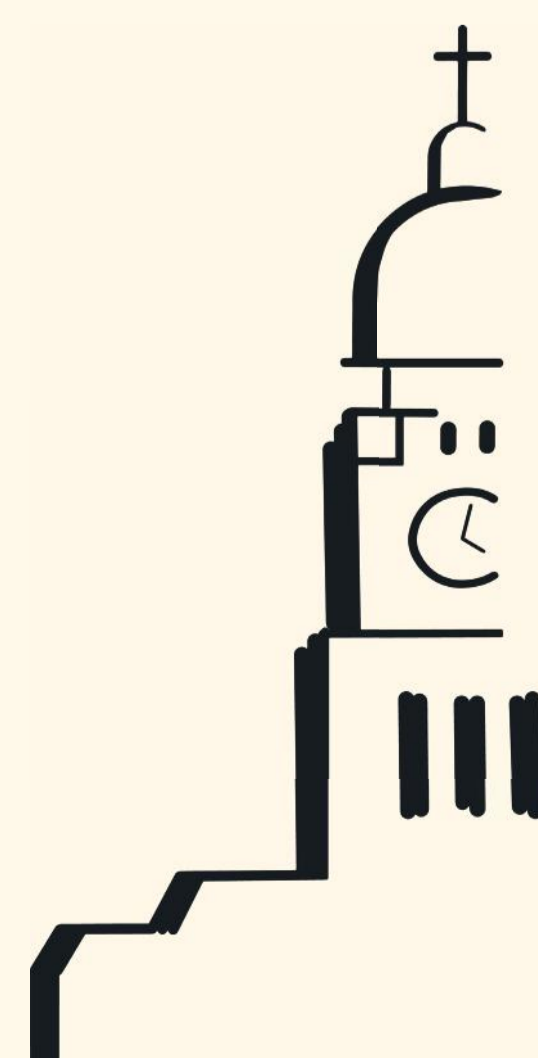
[6] Průvod s křížem do novostavby kostela, 9. 4. 1916

[11] Kostel sv. Václava před dostavbou, r. 1919

[12] Kostel sv. Václava po dostavbě, pohlednice, 20. léta 20. stol.

OBDOBÍ 1919 – 1949

[1] Pohled na kostel od jihovýchodu

Interiér kostela sv. Václava – jehož 55 metrů vysokou věž^[2] plánovali němečtí okupanti za II. světové války zbourat, aby ji Spojenci nevyužili jako náletový bod při leteckém bombardování Prahy – byl zdevastován až po únorovém puči v roce 1948. Nejprve měl Československé lidové armádě posloužit jako kinosál, později coby tělocvična, aby se z něj nakonec stalo skladiště zeleniny.

Z původní výzdoby se zachovaly po stranách presbytáře obrazy **Jakuba Obrovského**, vlevo sv. Prokop a vpravo sv. Ivan. V průčelí vítězného oblouku, který se klene nad presbytářem, je barevné zobrazení Boha Otce. V transeptu lodi kostela se nachází nad bočními dveřmi vlevo bílý reliéf pelikána a nad ním Ježíš, kterého vyobrazení pelikána symbolizuje. Nad bočními dveřmi vpravo lze objevit bílý reliéf ryby, která je tradičním symbolem křesťanství, a nad ním Panna Maria. Na úrovni varhanního kůru jsou lunety s andělskými chóry a pod nimi vždy dvojice evangelistů se svými atributy: vlevo sv. Marek (lev) a Lukáš (býk), vpravo sv. Matouš (anděl) a Jan (orel). Výmalbu u Božího hrobu pod varhanní kruchtou, kde se uchovala i původní dlažba kostela, provedl **František Urban**.

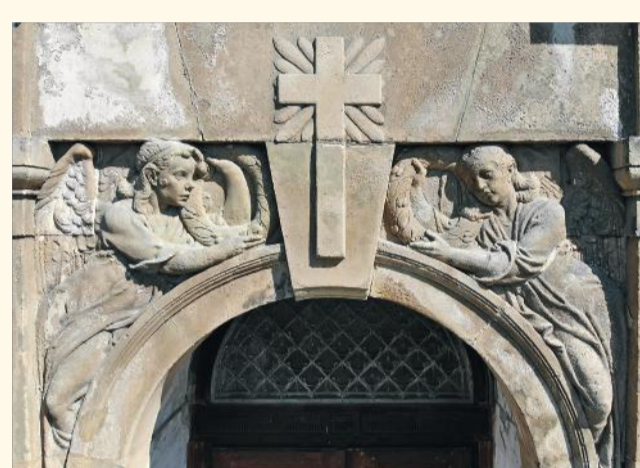
Na venkovních zdech kostela nalezneme obrazy **Jindřicha Hlavína** z glazurovaných dlaždic. Jedná se o naše národní světce: sv. Václava a sv. Ludmilu na průčelí kostela, sv. Anežku na západní zdi a sv. Vojtěcha na východní zdi kostela. Na místo, kde se původně nacházel oltář se svatostánkem (mimochodem, byl situován na sever, nikoliv na východ, jak je to obvyklé u katolických kostelů), nás dodnes upozorňuje na venkovní zadní zdi kostela vyobrazení sv. Norberta s monstrancí. Ostatky tohoto zakladatele premonstrátského řádu z 12. století byly přeneseny roku 1626 z Magdeburgu do Strahovského kláštera. Teprve poté byl světec zařazen mezi české zemské patrony.

U venkovního vstupu do sakristie, který se nachází na severozápadní straně kostela a od roku 2013 je opatřen mříží z dílny uměleckého kováře Filipa Smyčka, je vyobrazena Madona s dítětem, ke které přicházejí pacienti zapálit svíčky a vyslovit své modlitby, když je kostel zamčený.

Zachovala se rovněž venkovní sochařská výzdoba, ať už se jedná o sochy patronů lékařského stavu (sv. Kosmy^[8] a sv. Damiána^[9]) od **Františka Hergesella ml.**, před hlavním vchodem do kostela, anebo o pískovcový vstupní portál^[7] od **Celestýna Kloučka**, který zachycuje motiv Ježíše jako Dobrého pastýře^[7], pod ním klečící anděly, kteří se klanějí kříži. Nad nimi je umístěn státní znak v podobě dvouocasého lva^[6].

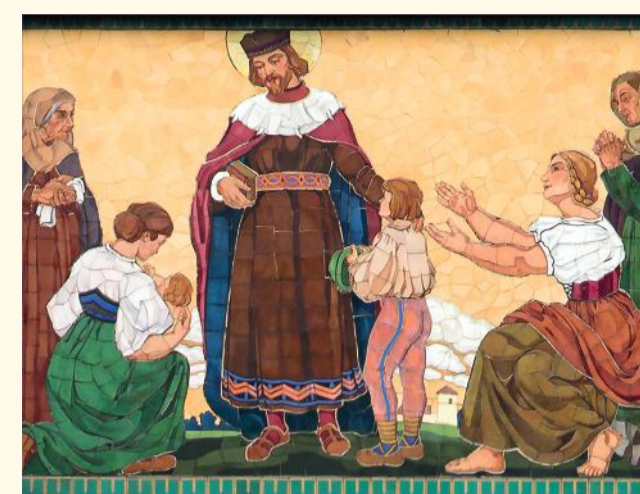
[2] Věž kostela s třímetrovým křížem

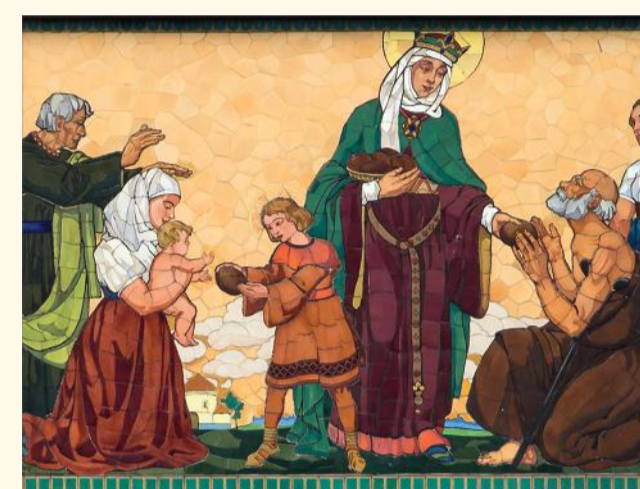
[5] Detail vstupního portálu

[6] Státní znak na vstupním portálu

[3] Mozaika z glazurovaných dlaždic – sv. Václav

[4] Mozaika z glazurovaných dlaždic – sv. Ludmila

[7] Ježíš – Dobrý pastýř na pískovcovém vstupním portálu

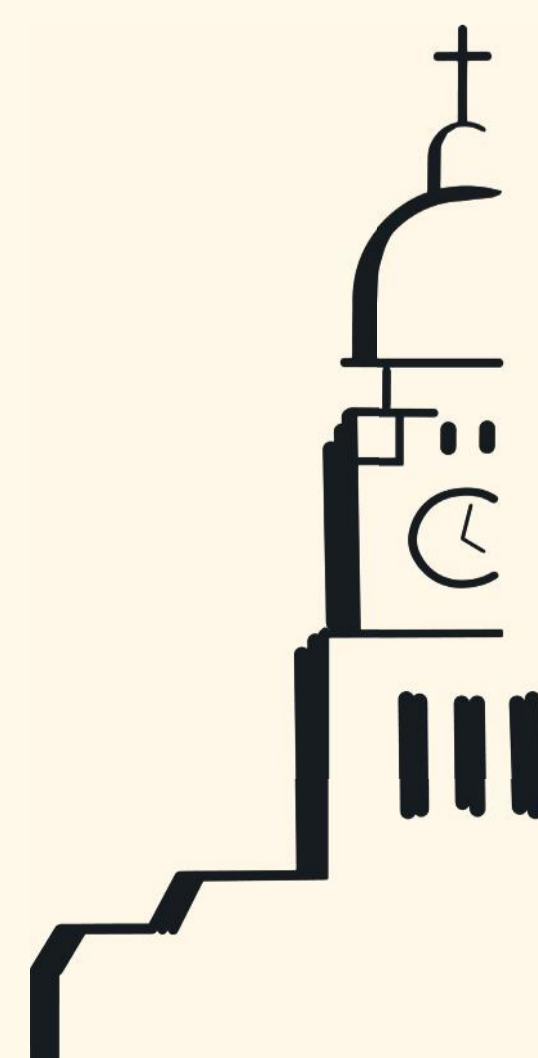
[8] Sv. Kosma, patron lékařů, od Františka Hergesella ml.

[9] Sv. Damián, patron lékařů, od Františka Hergesella ml.

[10] Pohled na kostel od severu

OBDOBÍ 1950 – 1989

[1] Původní vitráže z 20. let s vyobrazením světců v levé části kostela. Stav 50. léta 20. stol.

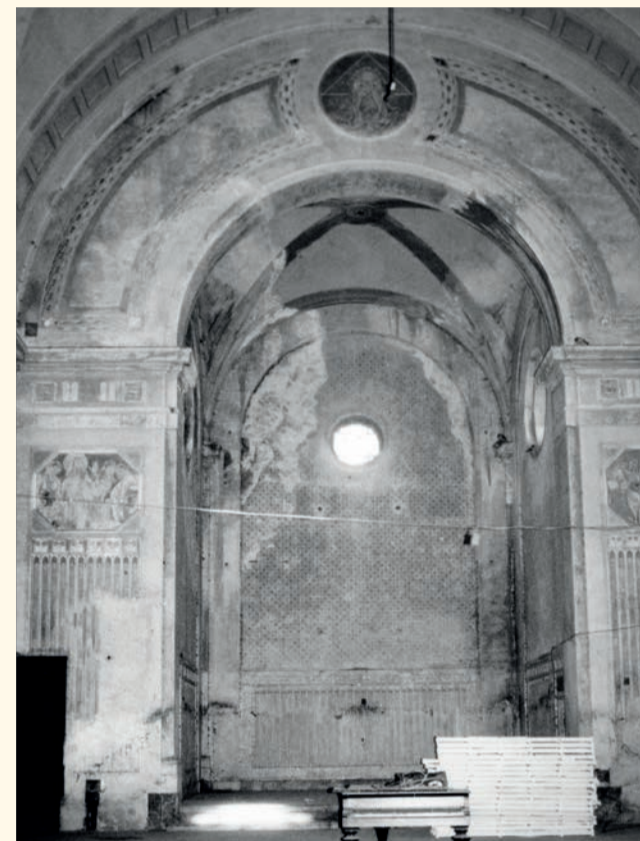
[2] Pohled na vstup a kůr, r. 1990

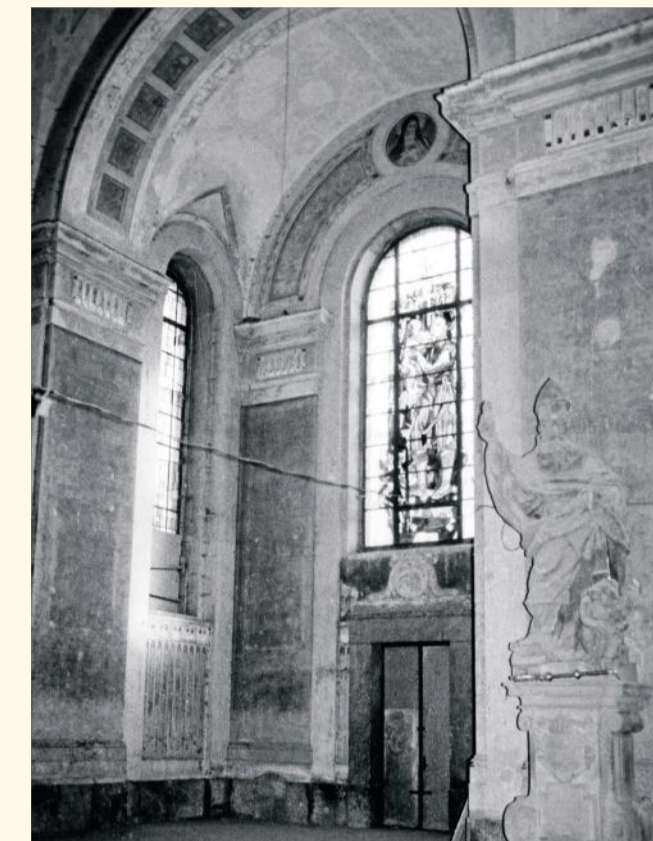
[3] Vitráže z 60. let s motivy soc. realismu v levé části kostela, r. 1990

[4] Levá část lodi, boční vchod, r. 1990

[5] Pohled na triumfální oblouk a presbytář, r. 1990

[6] Pravá část hlavní lodi, boční vchod, r. 1990

V polovině šedesátých let byla v kostele nahrazena původní okna s obrazy českých zemských ochránců (sv. Josefa, sv. Víta, sv. Zikmunda, sv. Anny, sv. Zdislavy a blahoslavené Mlady), dílo **Jindřicha Hlavína**, za vitráže podle návrhů **Milana Halašky** s motivy socialistického realismu (Práce, Mír, Budoucnost, Uzdravení, Láska^[10,11,13] a Pomoc bližnímu^[12]).

Výměna souvisela s plány na přeměnu kostela v koncertní a výstavní prostory se stálou expozicí věnovanou historii psychiatrie.

Tato okna byla odstraněna na začátku devadesátých let při celkové rekonstrukci kostela, který od šedesátých let až do sametové revoluce v listopadu 1989 sloužil jako depozitář soch.

[7] Pohled od vchodu, 80. léta 20. stol.

[10] Výroba vitráže „Láska“ – přípravná skica s použitím barevných papírů, r. 1963

[11] Přípravná skica vitráže „Láska“

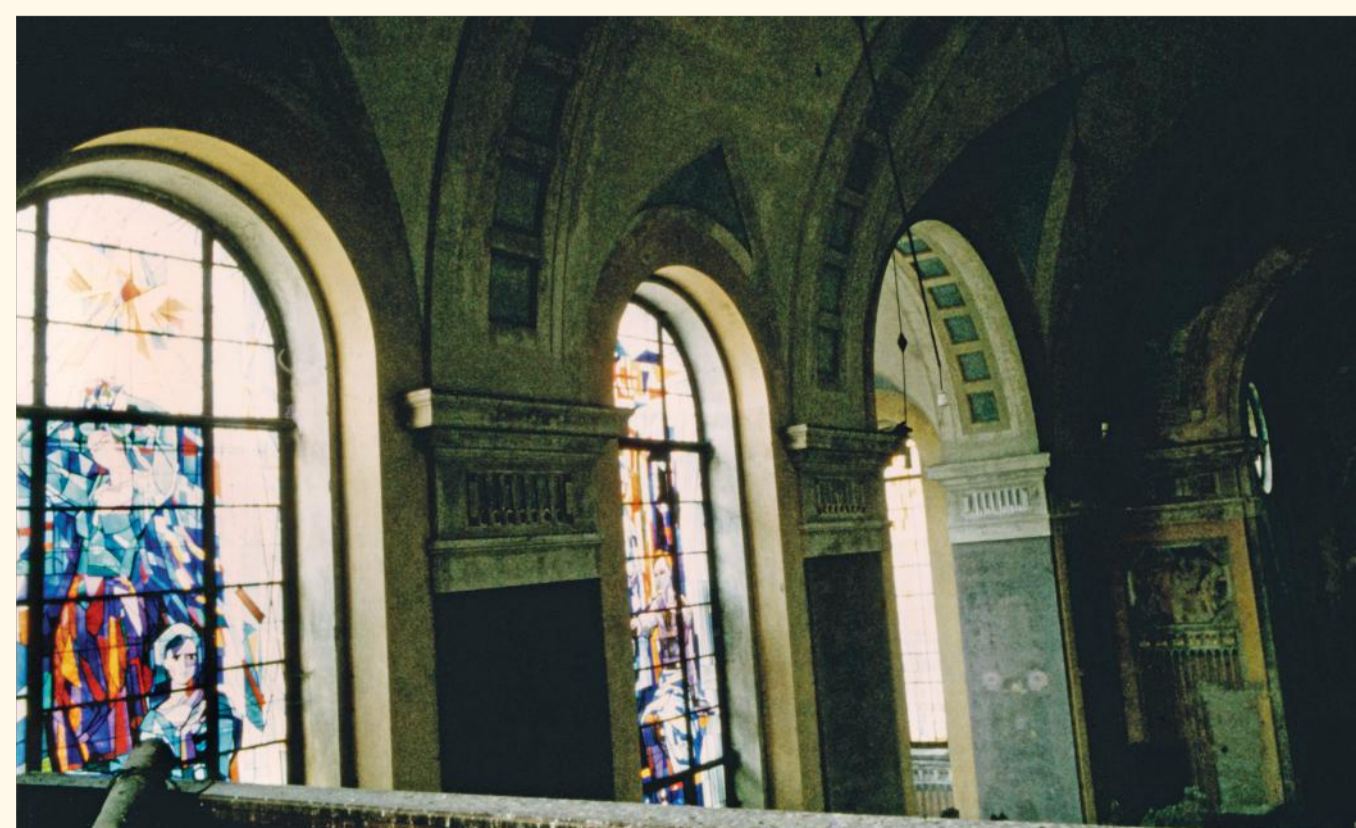
[8] Pohled na vstup do kostela a kůr, 80. léta 20. stol.

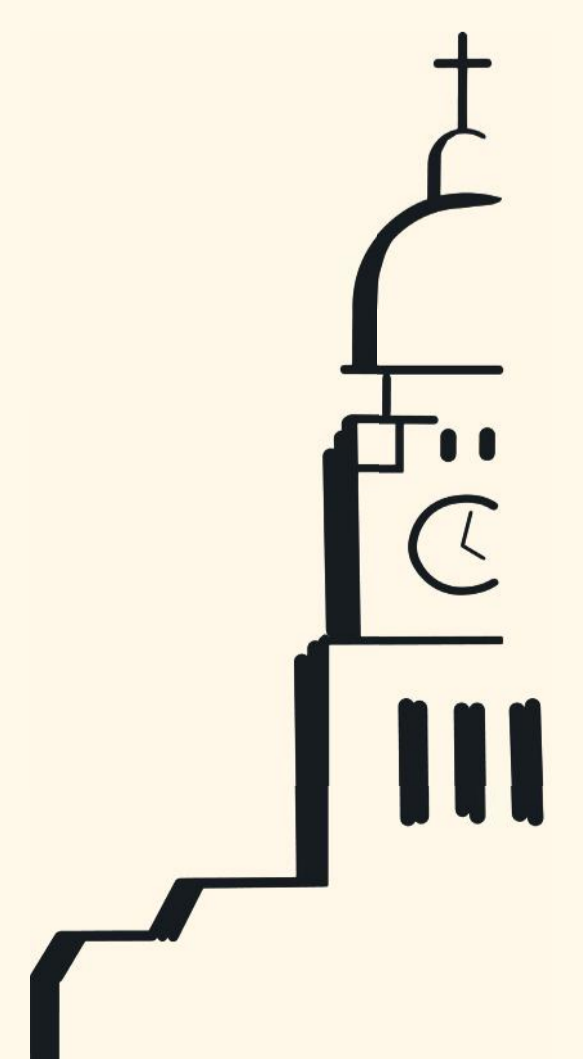
[12] Přípravná skica vitráže „Pomoc bližnímu“, r. 1963

[13] Realizace vitráže „Láska“

[9] Pohled z kůru na stěnu hlavní lodi, 80. léta 20. stol.

OBNOVA KOSTELA PO ROCE 1990

Kostel sv. Václava byl z iniciativy prvního polistopadového ředitele nemocnice **MUDr. Zdeňka Bašného**^[1] ve spolupráci s Arcibiskupstvím pražským obnoven, a na svátek Panny Marie Lurdské (11. února) – který byl z podnětu papeže sv. Jana Pavla II. v roce 1993 poprvé slaven jako Světový den nemocných – znovu vysvěcen pražským arcibiskupem **Miloslavem Vlkem**^[2], za účasti papežského nuncia Giovanniho Coppy^[2] a synodního seniora Českobratrské církve evangelické Pavla Smetany^[3].

[3] Zprava P. Tomáš Halík, synodní senior Pavel Smetana a bohnický farář Václav Duchek při průvodu z ředitelství do kostela 11. 2. 1993

[4] Znovuvysvěcení kostela 11. 2. 1993, v pozadí křížová cesta od Karla Peřiny

V čele presbytáře visí od roku 1994 obraz zachycující mučednickou smrt sv. Václava, jedná se o absolventskou práci akademického malíře **Jana Stosse**.

Křížovou cestu v lodi kostela tvoří dvanáct zastavení z výtvarné dílny bohnického arteterapeuta **Karla Peřiny**, instalovaných zde v roce 1993.

U vchodu do kostela se nachází kroupenka (křtitelnice) od sochaře **Zdeňka Šimka** z roku 1967.

Na kůru pak nalezneme varhany (původní byly v padesátých letech vystěhovány), které věnovala Nadace Bona poté, co doprovázely bohoslužbu při návštěvě papeže sv. Jana Pavla II. v Praze na Letné 27. dubna 1997.

Rodinná firma **Ludvíka Hainze**, která v roce 1922 dodala do kostela sv. Václava věžní hodiny, o ně pečuje až do současnosti. Do věže kostela, která je od II. světové války bez zvonů, z bezpečnostních důvodů není vstup povolen a jednotlivé žádosti o vstup posuzuje útvar krizového řízení PNB.

Doplňování výzdoby a vybavení nemocničního kostela se věnuje římskokatolický kněz **Ing. Jan Kofroň**. Z jeho podnětu byla v roce 2011 zřízena kaple Ducha svatého s vitrážemi^[8], zhotovenými v uměleckém sklenářství Jiříčka-Coufal, s náměty Zvěstování Páně a Křtu Páně od Oldřicha Seluckého, který je rovněž autorem nového svatostánku v kapli a obrazu Zmrtvýchvstání Páně, zavěšeného vpravo od presbytáře. Vlevo od presbytáře visí velký křucifix, jedná se o restaurátorskou práci Karla Stádníka.

Nová křtitelnice z roku 2012, umístěná v presbytáři, je od Kateřiny Němcové, stejně jako keramické vázy a svícny na obětním stole, nebo sedmiramenný svícen – Menora.

V kapli Ducha svatého můžeme vidět korpus Ukřižovaného Krista bez kříže od Stanislava Hanzla, nebo dřevěnou sochu patronky psychicky nemocných sv. Dymfny od polského řezbáře Piatkowského, či sošku Madony s dítětem od místní arteterapeutky Marie Tomanové, která je rovněž autorkou keramických destiček s biblickými motivy umístěných na dveřích v různých částech kostela.

[1] Zprava ředitel Z. Bašný, biskup J. F. Lobkowitz a T. Halík při znovuvysvěcení kostela, 11. 2. 1993

[2] Zprava arcibiskup M. Vlk, papežský velvyslanec G. Coppa a rektor semináře K. Pilík při znovuvysvěcení kostela, 11. 2. 1993

[5] Pohled z kůru – stav kostela v roce 1991 při setkání Taizé

[6] Pohled z kůru – stav kostela při jeho znovuvysvěcení 11. 2. 1993

[7] Zleva mluví Charty 77 Dana Němcová a tajně vysvěcený kněz Jan Kofroň v presbytáři kostela při setkání Taizé v roce 1991

[8] Autor vitráží Oldřich Selucký, kardinál Dominik Duka, P. Jan Kofroň v kapli Ducha svatého

[9] Schody do věže kostela

[10] Věžní hodiny firmy Hainz z roku 1922

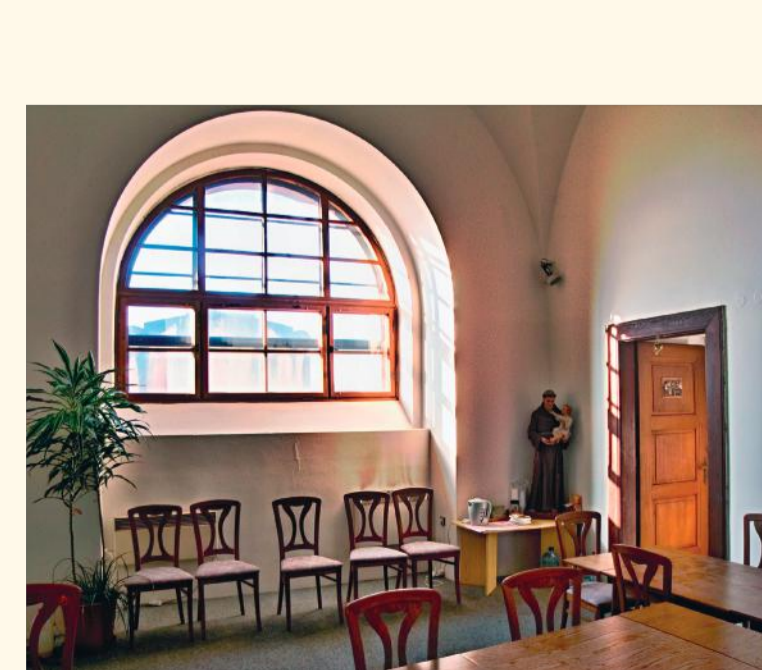
[11] Varhany, na které se hrálo při návštěvě papeže Jana Pavla II. na Letné v roce 1997.

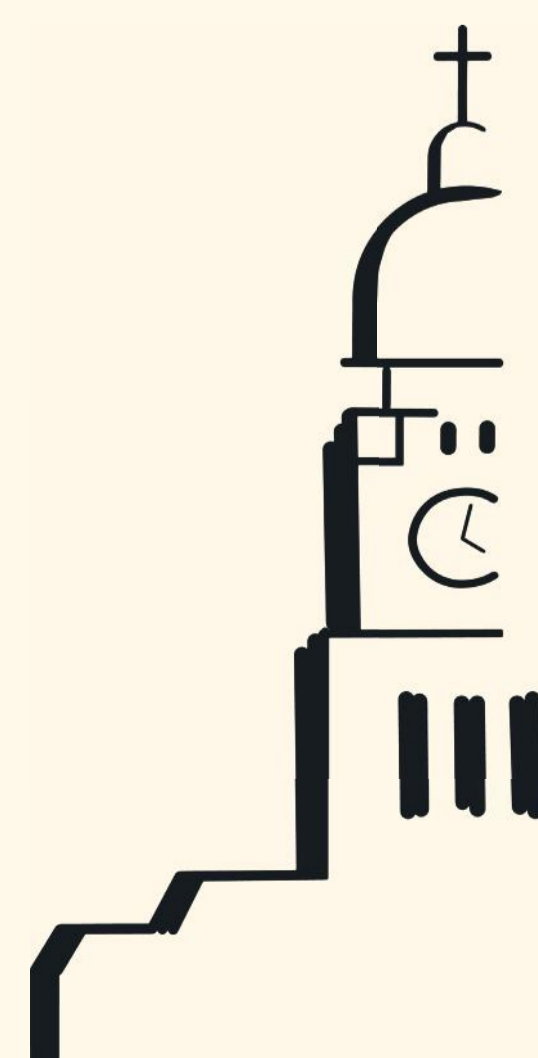
[12] Varhanní kůr

[13] Prostory na kůru pro terapii

[14] Prostory na kůru pro přednášky

OBDOBÍ 2009 – 2019

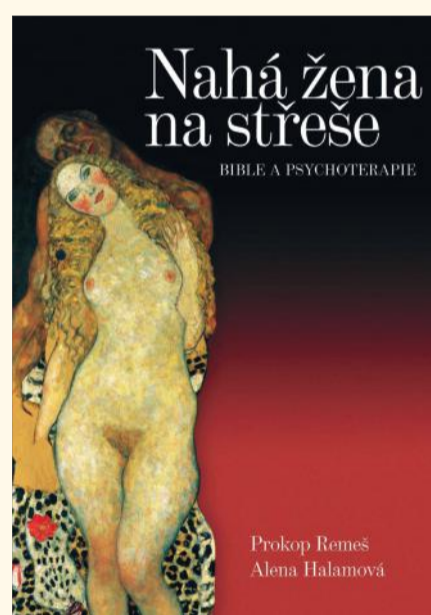
S nástupem nového ředitele nemocnice **MUDr. Martina Hollého, MBA**, dochází k dalšímu rozvoji duchovní péče o nemocné, ať už založením Týmu spirituální péče (TSP), který od roku 2009 koordinuje nemocniční kaplan **Mgr. Jaromír Odrobiňák**, anebo podporou „Hagioterapie“ (forma existenciální skupinové psychoterapie), kterou od poloviny devadesátých let vede **MUDr. Prokop Remeš** v terapeutických prostorách na kruchtě kostela.

Mezi každoročně se opakující programy v kostele patří pořádání adventních koncertů nebo výstav patientských betlémů. U jejich počátků stál vedoucí nemocniční lékárny **Mgr. Jan Pomykacz**, od roku 2010 organizaci převzal nemocniční kaplan Jaromír Odrobiňák. Ten také založil novodobou tradici oslav Světového dne nemocných, ekumenicky slaveného Nemocničního popelce, Dne otevřených dveří v kostele s přednáškou k Světovému dni duševního zdraví, besed anebo komentovaných prohlídek při Noci kostelů.

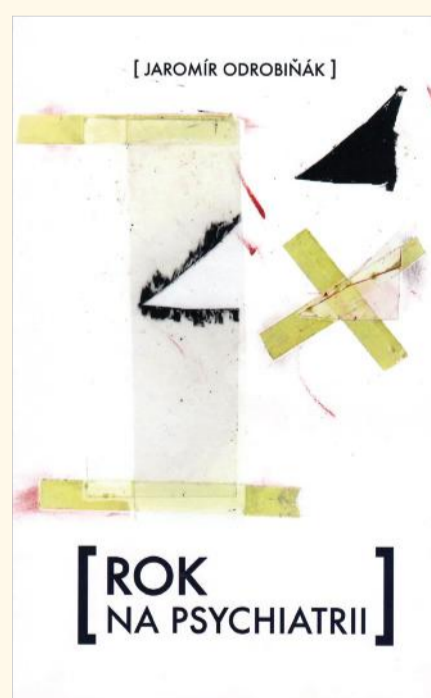
Členové týmu spirituální péče jsou rovněž autory dvou knih: **Nahá žena na střeše** (2013) a **Rok na psychiatrii** (2017), které byly slavnostně prezentovány právě v kostele sv. Václava.

[11] Svatováclavský koncert Českých madrigalistů, 5. 10. 2018

Devatenáct biblických příběhů popisuje duchovní, existenciální a psychologické aspekty, které vyvstávají při práci s těmito texty v hagioterapeutických skupinách, jež autoři prožívali spolu se svými klienty v Psychiatrické nemocnici v Praze-Bohnicích. Hagioterapie je formou skupinové psychoterapie existenciálního zaměření, která – i když většinu účastníků tvoří nevěřící lidé – vychází z terapeutické inspirace biblickým textem. Zobecněná zkušenost lidí, kteří společně nad Bibli hledali uzdravení svého života, může být praktickou inspirací pro všechny, kteří hledají spojitost mezi svým prožíváním, psychologickou teorií a křesťanskou kulturní tradicí. Knihou Nahá žena na střeše chtějí autoři z těžko srozumitelné směsice slov, veršů, mýtů, rad, příkazů a zákazů, které obsahuje Bible, přiblížit řadu prvků dramatických, někdy komických, ale vždy terapeutických. Všechny mohou inspirovat k přemýšlení... nejen lidi biblické, ale i lidi nebiblické ba i antibiblické.
www.hagioterapie.cz

Obsah knížky Rok na psychiatrii je slovy autora určen dvěma souadnicemi, jednou časovou a druhou místní. První sleduje plynutí křesťanského roku a snaží se tak o porozumění pojmu zdravá spiritualita. Druhá uvádí do prostředí vzniku knihy, tedy do světa za zdmi Psychiatrické nemocnice v Bohnicích, a ilustruje, jak lze zakomponovat do spirituální péče o nemocné i krizovou intervenci, rodinné poradenství, individuální a skupinovou terapii, anebo doprovázení umírajících. Začtete-li se do této knihy, počáteční obavy stran přílišné odbornosti textů zcela zmizí. Autorův nadhled, okoušený velmi jemným humorem, nás vede zcela neomylně krajinou lidské duše, která je všem tak důvěrně známá. Biblická podobenství převedená do dnešních každému srozumitelných životních situací dýchají stoletími prověřenou moudrostí. Slovo jako lék. Potřebujeme jej? Kdo z nás, kteří žijeme na vnější straně zdi mezi „zdravými“, nikdy nestál ve slepé uličce, nad sebou temné nebe, před sebou žádná vidina cesty, kudy dál? Bolest duše má ve světě nemocných i zdravých stejnou podobu ...

[1] Vedoucí psycholog Petr Goldmann při Světovém dnu duševního zdraví, r. 2015

[2] Emeritní primář Slavoj Brichcín při Dnu otevřených dveří v PNB, r. 2014

[3] Výstava Výboru dobré vůle – Nadace Olgy Havlové, r. 2016

[4] Výstava Betlémů, r. 2014

[5] Koncert při uvedení knihy „Rok na psychiatrii“, zleva hudebníci České filharmonie Matěj Polásek, Pavel Ciprys a Magdaléna Mašláňová, r. 2017

[6] Pavel Šporcl při Festivalu Mezi ploty, r. 2014

[7] Ředitel Martin Holý při uvedení knihy „Nahá žena na střeše“, r. 2013

[8] Alena Halamová a Prokop Remeš při uvedení knihy „Nahá žena na střeše“, r. 2013

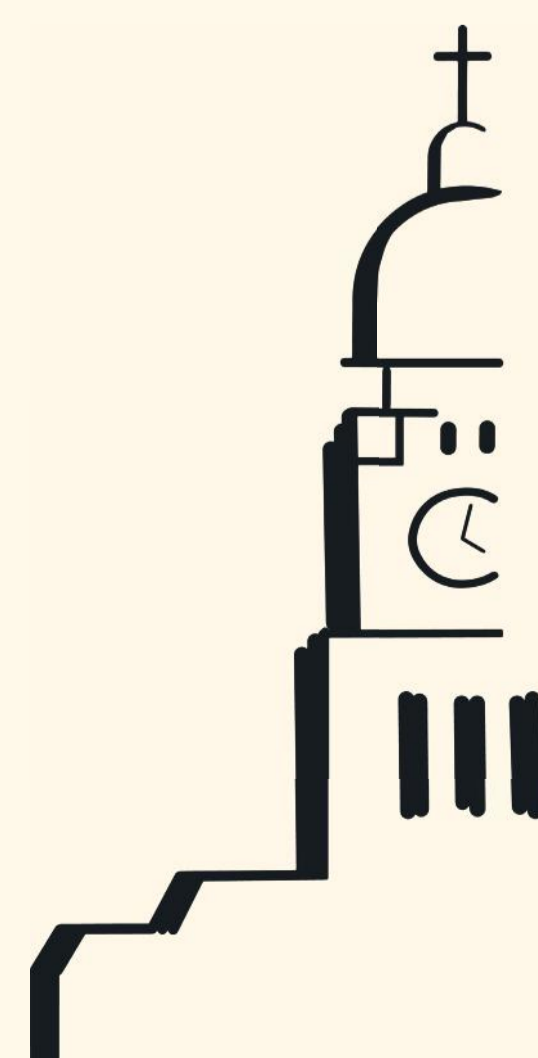

[9] Zleva biskup Tomáš Holub, ředitel Martin Holý a kaplan Jaromír Odrobiňák, r. 2013

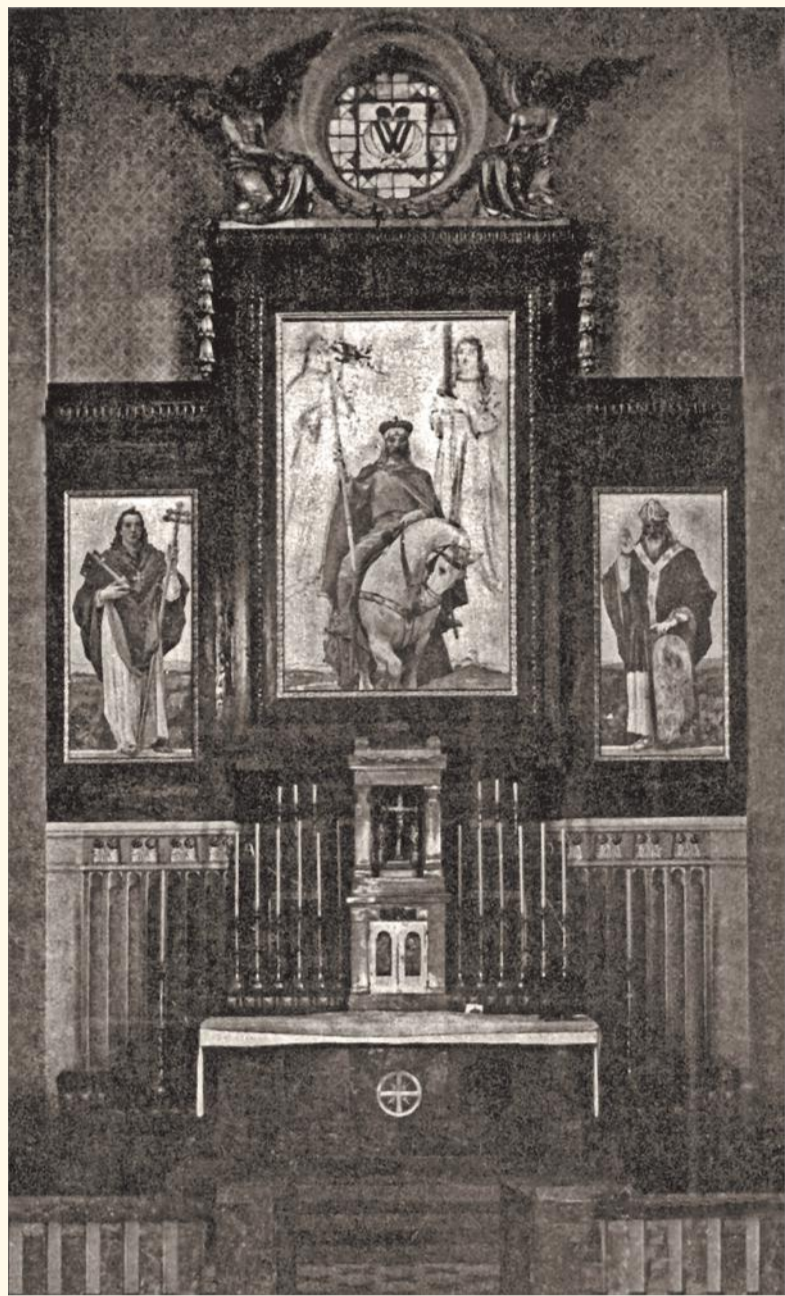
[10] MUDr. Radkin Honzák, CSc., nestor psychosomatiky, přednáší o bio-psycho-socio-spirituálním konceptu člověka, r. 2019

Pozvánky na akce v kostele:

PŮVODNÍ VYBAVENÍ KOSTELA SV. VÁCLAVA

[1] Pohled do původního presbytáře před rokem 1948

[2] Obraz sv. Cyrila

[3] Obraz sv. Václava

[4] Obraz sv. Metoděje

Mobiliář kostela byl zachráněn – přestěhován do několika kostelů.

V kostele **sv. Vojtěcha v Libni** v Praze 8 se nachází: křížová cesta^[11], kazatelna^[7], zpovědnice^[6] a lavice^[10] s řezbami Štěpána Zálešáka, ale také paramenta^[12,13], navržená Josefem Fantou.

Do kostela **Nejsvětějšího Srdce Ježíšova ve Velkém Oseku u Kolína** byla převezena křtitelnice^[9], boční^[8] i hlavní^[5] oltář ze sliveneckého mramoru od Karla Gabriela, socha Panny Marie^[8] z kararského mramoru od Františka Úprky, boční oltářní obrazy sv. Cyrila^[2] a sv. Metoděje^[4] od Jakuba Obrovského.

Hlavní oltářní obraz sv. Václava^[3] namalovaný Jakubem Obrovským visí v kostele **sv. Jana Nepomuckého v Ohařích**.

Varhany z dílny Karla Urbana byly vestavěny do barokní skříně na kůru kostela **sv. Václava v Březně u Mladé Boleslavi**.

[5] Hlavní oltář

[6] Zpovědnice

[7] Kazatelna

[8] Boční oltář se sochou Panny Marie

[9] Křtitelnice

[10] Lavice

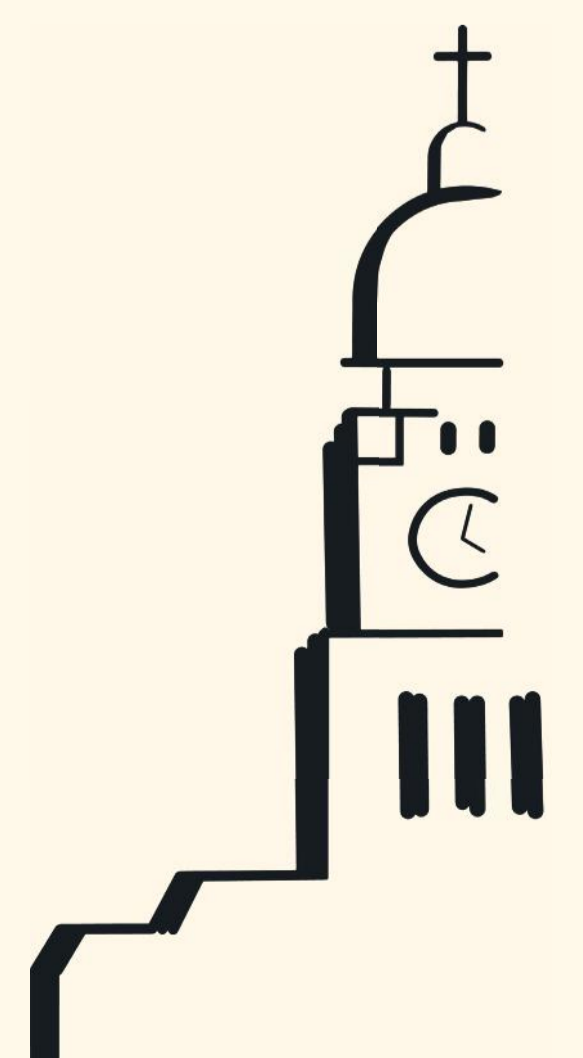
[11] Křížová cesta

[12] Paramenta – liturgická roucha

[13] Paramenta – liturgická roucha

ÚSTAVNÍ HŘBITOV

Spolu se vznikem vlastní duchovní správy Královského českého zemského ústavu pro choromyslné byl založen i ústavní hřbitov. Vysvěcen byl 12. září 1909 a o tři dny později na něm pohřbili jedenáctiletého pacienta ústavu. Za I. světové války byl hřbitov rozšířen, protože na něm pochovávali padlé vojáky, kterým zde byl v květnu 1917 postaven pomník s nápisem: „*Corpora dant tumulo, sed patriae vitam*“^[8,13] (Těla zemi, ale život vlasti).

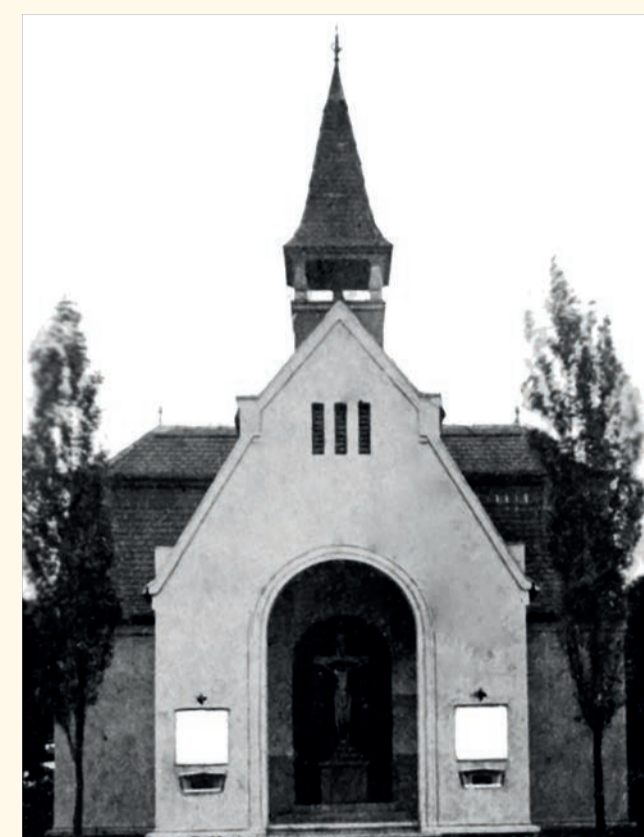
Jiný památník^[2,3] na hřbitově posvětil 16. 10. 1932 kardinál Karel Kašpar^[1]. Jednalo se o dvě desky^[3] z kararského mramoru zasazené do zdi u vchodu do hřbitovní kaple s nápisem v italštině a češtině: „*Věčné památce 48 Tridentských choromyslných do tohoto ústavu převezenných a zde zemřelých za strašné světové války, jejichž tělům na tomto hřbitově pohřbeným, nedostalo se svrchovaného štěstí posledního odpočinku v osvobozené půdě vlasti.*“ Pod nimi byly umístěny měděné skříňky s hlinou z Tridentského hřbitova.

Po zrušení ústavní duchovní správy v padesátých letech minulého století se přestalo na hřbitově pochovávat a k 1. lednu 1963 byl předán Pohřební službě hl. m. Prahy, která jej nevyužívala a tak došlo k jeho zpuštění.

V září 2017 byl převeden na Úřad vlády pro zastupování státu ve věcech majetkových, o další pietní využití bývalého hřbitova má zájem Městská část Praha 8.

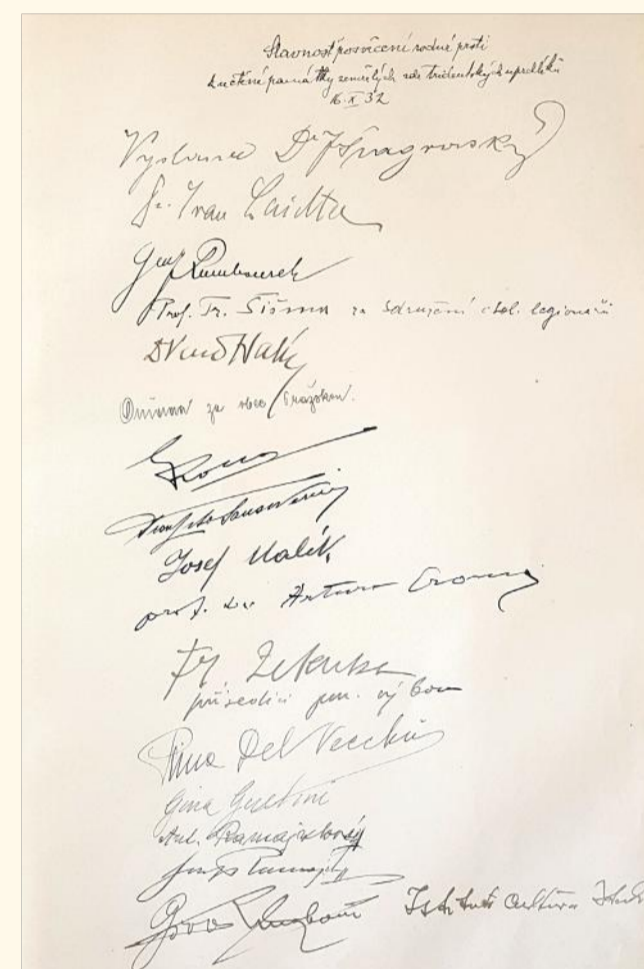
[1] Svěcení památníku, vpravo kardinál Karel Kašpar, 16. 10. 1932

[2] Hřbitovní kaple, památeční pohlednice ze svěcení, r. 1932

[3] Mramorová deska u vchodu do hřbitovní kaple

[4] Zápis o svěcení v pamětní knize ústavu

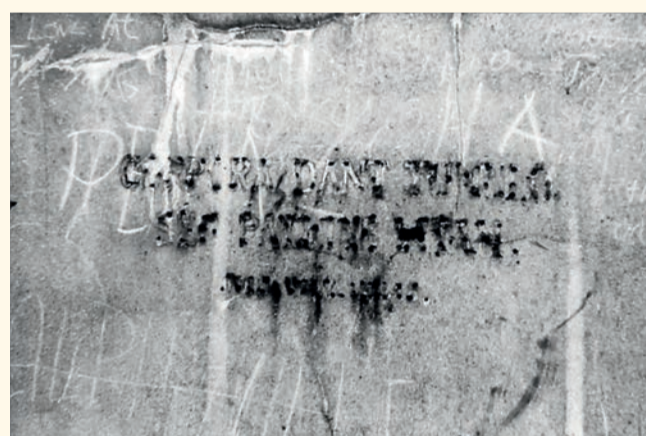
[5] Hřbitovní kaple, pohled od severu, 80. léta 20. stol.

[6] Hřbitovní kaple, pohled od jihu, 80. léta 20. stol.

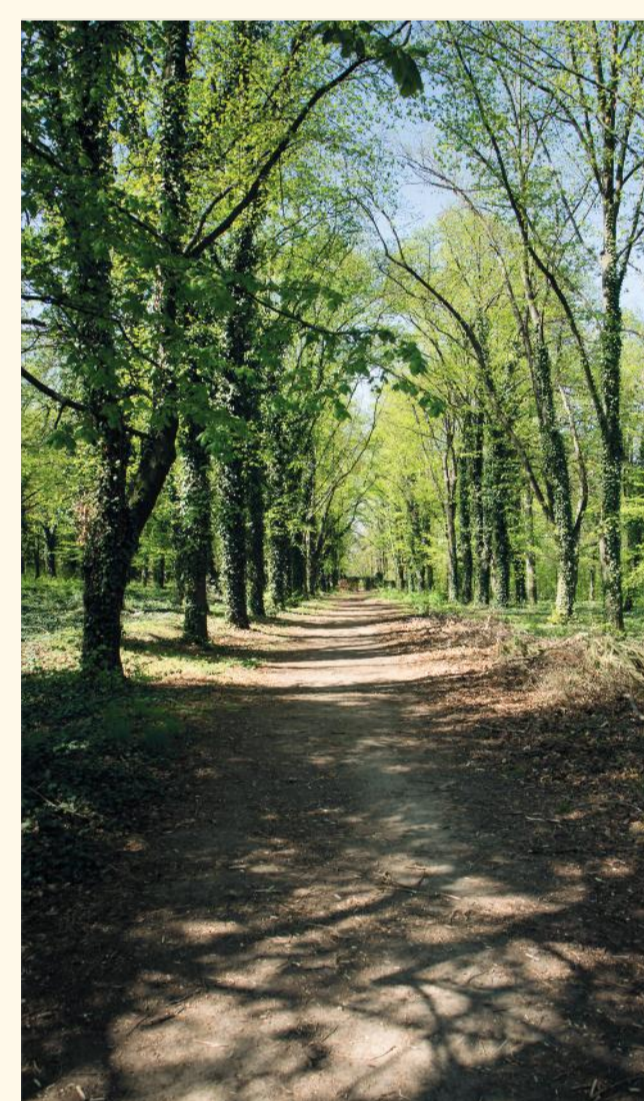
[7] Jižní zeď ústavního hřbitova, 80. léta 20. stol.

[8] Nápis na památníku padlým vojákům v 1. sv. válce, 80. léta 20. stol.

[9] Současný stav hřbitovní kaple, r. 2019

[10] Cesta ke hřbitovní kapli, r. 2019

[11] 1. 11. 2014 odsloužil přímo na hřbitově P. Jan Kofroň mši svatou za oběti I. světové války.

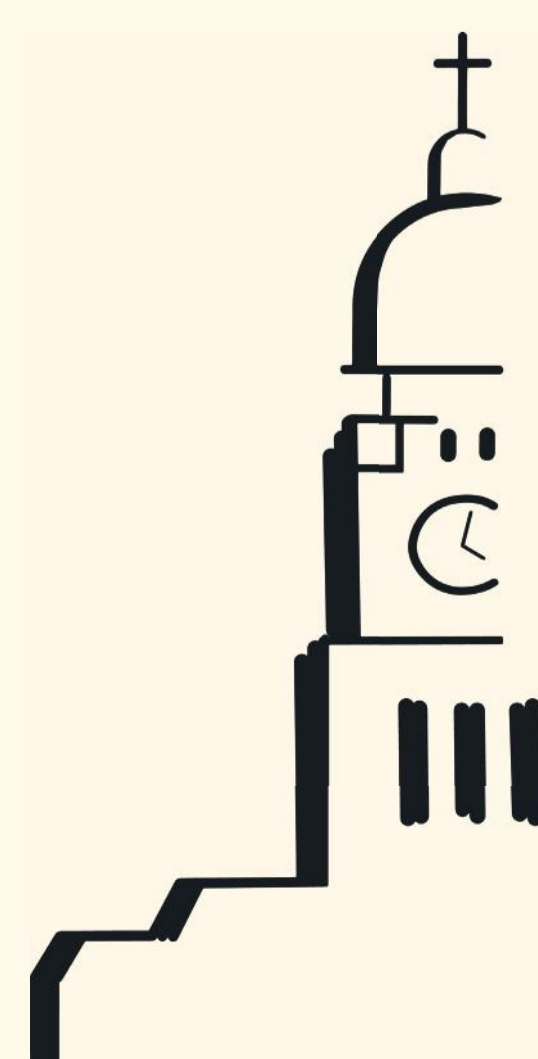
[12] Mše svatá 1. 11. 2014, při které byly zapáleny svíčky na místě původních skříňek s hlinou Tridentského hřbitova.

[13] Památník padlým vojákům v 1. světové válce, r. 2019

[14] Vstupní brána na ústavní hřbitov, r. 2019

TÝM SPIRITUÁLNÍ PÉČE (TSP)

Od roku 1993 se v kostele sv. Václava opět konají římskokatolické bohoslužby, slaveny postupně faráři z bohnické farnosti: P. Václavem Duchkem, P. Radkem Kuchařem, SDB, P. Pavlem Klimovičem, SDB^[3] a rektorem kostela P. Janem Kofroněm^[7].

K nim se v polovině devadesátých let z iniciativy faráře Jiřího Štorka ze sboru Českobratrské církve v Kobylisích připojily bohoslužby evangelické, v současnosti vysluhované farářem Ondřejem Kolářem^[9] a jeho blízkým spolupracovníkem Ing. Janem Ratiborským, CSc.

V novém tisíciletí byly zařazeny do pravidelného programu v nemocničním kostele rovněž bohoslužby husitské, sloužené farářem Jiřím Chválou^[13], spolu se starokatolickými bohoslužbami a setkáními nad Bibli, vedenými knězem Pavlem Hynkem^[10].

Mezi významné okamžiky v stoleté historii kostela sv. Václava se v poslední době zapsalo kněžské svěcení^[4], které dne 3. 2. 2019 udělil pomocný biskup **Václav Malý**^[3] jáhnu Jaromíru Odrobiňákovi, nebo jeho primiční mše svatá dne 10. 2. 2019^[6], při níž kázal profesor **Tomáš Halík**^[5].

V roce 2017 udělil biskup Starokatolické církve Pavel Benedikt Stránský^[8] v kostele sv. Václava jáhenské svěcení dalšímu členu TSP Pavlu Hynkovi^[8,10].

Při své pastorační návštěvě PNB posvětil dne 20. 11. 2011 vitráže v kapli Ducha svatého kardinál **Dominik Duka**^[1], který v kostele sv. Václava sloužil mši svatou také 20. 6. 2010 při pastorační návštěvě bohnické farnosti.

Vzniku TSP předcházely od devadesátých let minulého století v nemocničním kostele aktivity bohnického faráře Václava Duchka a jeho spolupracovníků Mgr. Marie Böhmové a Mgr. Vladimíra Ochraný. Dále spolupráce primáře Slavoje Břichčina s evangelickým farářem Mgr. Jiřím Štorkem na oddělení ochranné sexuologické léčby.

Rovněž zavedení skupin hagioterapie MUDr. Prokopem Remešem^[14] na pavilonech pro léčbu závislostí.

Týmem spirituální péče, který v Psychiatrické nemocnici Bohnice (PNB) poskytuje duchovní péči a je poradním grémiem ředitele v záležitostech týkajících se kostela sv. Václava, za deset let jeho existence prošli:

Mgr. Miroslav Erdinger, Mgr. Pavel Hynek, Mgr. Jiří Chvála, Mgr. Pavel Klimovič, Ing. Jan Kofroň, Mgr. Ondřej Kolář, ThD, rabín Moše Koller^[11], Mgr. Jaromír Odrobiňák, Mgr. Miloš Rejchrt, MUDr. Prokop Remeš a terapeutka Dagmar Valuchová^[12]. Mnozí z nich poskytují nebo poskytovali, formou skupinovou anebo individuální, spirituální péči v jejím širším slova smyslu přímo na jednotlivých pavilonech.

[11] Terapeut Moše Koller a Ozzy

[12] Terapeutka Dagmar Valuchová

[1] Arcibiskup Dominik Duka se zdraví s členy TSP Jiřím Chválou, Milošem Rejchrtem a Miroslavem Erdingerem, 20. 6. 2010

[2] Ředitel MUDr. Martin Holly, r. 2010

[3] Zleva farář Pavel Klimovič, kaplan Jaromír Odrobiňák a biskup Václav Malý, 3. 2. 2019

[4] Kněžské svěcení Jaromíra Odrobiňáka, 3. 2. 2019

[5] Primiční promluva profesora Tomáše Halíka, 10. 2. 2019

[6] Zleva Mons. Tomáš Halík, novokněz Jaromír Odrobiňák a P. Jan Kofroň, 10. 2. 2019

[7] Světový den nemocných s biskupem Karlem Herbstem, vlevo P. Jan Kofroň, 12. 2. 2018

[8] Jáhenské svěcení Pavla Hynka starokatolickým biskupem Pavlem Benediktem Stránským, 4. 6. 2017

[9] Evangelický farář Ondřej Kolář při bohoslužbě

[10] Nemocniční Popelec, zprava Pavel Hynek a Ondřej Kolář, 14. 2. 2018

[13] Beseda s Jiřím Chválou (vpravo), 10. 10. 2016

[14] Beseda s Prokopem Remešem (vlevo), 10. 10. 2013

